

EEC
NYTT

EKSTRA

Redd for en annonse?

Olje-utspillet fra Kommissjonens energidirektør Fernand Spaak har vakt bestyrtelse i tilhengerkretser.

Folkebevegelsen bestilte i går morges innrykket i landets aviser en annonse der vi ville gjøre kjent hva en av Nordens største aviser, den konservative Dagens Nyheter, skrev om den sensasjonelle talen Spaak holdt i London. Vi ga ingen kommentarer, men gjenga overskriften: «Sjokk for Norge: EEC vil ha oljen».

Denne annonsen vil arbeiderpressen og Verdens Gang forhindre norske velgere fra å se.

Arbeidernes Pressekontor sendte omgående ut en melding til redaktørene med beskjed om at annonsen var nektet inntatt i Arbeiderbladet. Resultatet uteble ikke: Det strømmet inn med innrykkings-nektinger fra hele landet.

Så langt er det kommet.

Vi gjengir nedenfor den fulle tekst til det førstesideoppslag i Dagens Nyheter som det var om å gjøre å holde ukjent for norske velgere.

DAGENS NYHETER Torsdagen den 21 september 1972

Chock för Norge EEC vill ha oljan

Oljan i Nordsjön tillhör inte någon enskild stat. Därför skall dessa stater inte räkna med att själva få bestämma över oljan. Den tillhör EEC, som då rimligen också bör få bestämma. Detta sade Fernand Spaak, chef för EEC:s energipolitik, på onsdagen vid en konferens i London. Hans uttalanden väntas slå ned som en bomb i Norge, där folkomröstningen kring EEC-medlemskapet startar på söndag.

er du i tvil?

Det er naturlig. EF-saken er vanskelig. Her som i alle livets forhold gjelder at man ikke bør kaste seg ut i noe man ikke kjenner virkningene av.

Erik Bye sier nei

— Pyramidesamfunnet, ekspertveldet trenger seg fram overalt. Gjennom mitt arbeid har jeg fått gode kontakter med mennesker i lokalsamfunnet. Jeg har inntrykk av at avstanden mellom de styrte og de styrende er stor selv i vårt tilsynelatende lille samfunn.

Avstanden vokser selv under normal utvikling. Allerede nå er det svær avstand mellom distriktene og Oslo. Ingen har hittil overbevist meg om at avstanden til Brussel vil bli mindre.

Viktigst for meg er det personlige ansvaret overfor folk som vil vite hvor jeg står, folk fra krigens dager. Mange har vært i kontakt med meg for å fritte ut hva jeg mener om at krigen ble trukket inn i EF-debatten. Nå sier jeg hvor jeg står. Det er en lettelse.

Erik Bye.

Hva skjer med trygdene?

På fjernsynet i går blandet også Bryssel seg inn i den norske EF-debatten. Luxembourgs medlem av Kommisjonen, Albert Borschette, hevdet bestemt at han ikke arbeidet med noen plan om samordning av lønninger og trygder i EF-landene.

Men den 18. mai i år sa Borschette til Financial Times: «Tanken om felles lønnsnivå etter at slike faktorer som sosiale ytelser og levekostnader er tatt i betraktning, er innbefattet i forslag som Kommisjonen vil legge fram for EECs ministerråd».

Vi tok i går kveld kontakt med redaktør Harold Bolter i Financial Times, som skrev meldingen, og han bekreftet at han drøftet disse planene med Borschette under et ukelangt besøk i Bryssel.

Selvsagt fins det slike planer. Bakgrunnen er at EF snart går inn i annet trinn mot den økonomiske og monetære union, som bl. a. forutsetter samordning av sosialpolitikken, av trygdene og av lønningene.

Sist fredag benektet Sosialdepartementet at det overhodet var på tale å gjennomføre like trygdeytelser i EF-landene.

Erik Bye om EF

En form for debatt som tar motstandskampen og lidelsene under siste krig til inntekt for det ene eller andre syn i dagens strid, er et misbruk av de følelser som dengang bandt oss nordmenn sammen. Jeg er overbevist om at EF-saken ikke har noe med krigen å gjøre. Viktigste for meg er at vi respekterer hverandres syn og kan se hverandre i øynene etter folkeavstemningen. For min del stemmer jeg NEI.

Erik Bye

I går var imidlertid sosialminister Højdahl kommet til at EF ønsker harmonisering. Men, hevdet Højdahl, dette skal skje oppover.

Samme dag — i går — forelå det fra Utenriksdepartementet en brosjyre om trygdene i EF. Den inneholder en undersøkelse som viser at den harmonisering som faktisk har foregått i EF de siste seks år, har vært en utjevning mot midten (side 47).

Til alt overmål kommer så meldingen om at en av de tre sakene som skal opp på EFs toppmøte i Paris i neste måned, er «målsetting og prioritering av EFs sosialpolitikk». Dette har til nå vært ukjent i Norge.

Utgangspunktet for dette møtet er bl.a. at Kommisjonen er bekymret over inflasjonen og den store vekst på sosialbudsjettene. Da kommer selvsagt både trygder og lønninger i søkelyset.

Folkebevegelsen leverte i går et 7 siders brev til Sosialdepartementet med grundig dokumentasjon om planer og vedtak som tar sikte på samordning av lønningene og trygdene i EF. Brevet blir nå trykket i brosjyreform, og kan fåes ved henvendelse til Folkebevegelsen, boks 515, Sentrum, Oslo 1.

Fakkeltog

Fredag 22. sept. kl. 18.30 fra Youngstorget

Etter toget korte appeller ved
KARL EVANG, RUNE GERHARDSSEN og
ØYSTEIN LARSEN foran Rådhuset

Løgn, skremsler og bedrag

Nå er vi kommet fram til skjellsordenes gullalder i norsk EF-debatt. Daglig er avisene fulle av påstander om løgn, skremsler og bedrag fra Folkebevegelsens side. Det brukes et sterkere språk enn vi til nå har hørt i denne debatten.

Grunnen til dette er åpenbar. Avisene har nå innsett at slaget er tapt. Det norske folk sier nei til fullt medlemskap den 25/9. Det det nå gjelder, er å bortforklare tapet. Derfor søker man nå å svarte hovedorganisasjonen bak EF-motstanden, Folkebevegelsen.

Vi vil gi noen eksempler på dette:

I. Oljen

Da Folkebevegelsen i en billedtekst i sin sommeravis skrev at «Den petrokjemiske industri er tollfri», reagerte Arbeiderbladet med et stort oppslag på siste side og en leder. På sistesiden uttalte industriminister Finn Lied: «Folkebevegelsen feil-informerer. Underslår fakta om toll på petrokjemi». På lederplass snakket Arbeiderbladet om «direkte gale opplysninger».

Men som det nå vil være kjent har Kommisjonen bekreftet at Folkebevegelsen hadde rett: Det er ikke toll på petrokjemiske produkter. Industriministeren og Arbeiderbladet tok feil. Men vi har ikke sett noe dementi eller beklagelse av den grunn.

Det hører med til bildet at Folkebevegelsens svar på oppslaget, som ble levert inn kort tid etter, kom bort i avisa.

II. Industri-brosjyrene

Over hele landet er Industriforbundets ubeherskede angrep på Folkebevegelsen gjengitt med store overskrifter, ikke minst i Arbeiderpressen.

La oss bare påpeke at det er FBs vurderinger som blir betegnet som løgn, fortielse, forvridning av fakta m.m. De faktiske opplysninger om toll m.v. for de forskjellige varer er ikke bestridt.

FBs brosjyrer er utarbeidet av eksperter på de forskjellige områdene. De er laget som motvekt til den ensidige, agiterende informasjon fra industrien selv. Vi måtte derfor bruke plass på momenter som industrien har unnlatt å ta opp, blant dem vurderinger av det generelle økonomiske klima, næringspolitikk og kostnadsutvikling på den ene side og de tolltariffene det er snakk om på den andre. En av konklusjonene var at disse faktorer teller langt mer enn tekniske sider ved handelsavtale og tolltariffer.

At Industriforbundets og FBs vurderinger av disse ting ikke faller likt ut, bør ikke forandre noen. Men hvorfor dette grove skyts?

III. Borschette-planen

Sosialdepartementet har gitt sitt bidrag til kampanjen mot Folkebevegelsen ved å bruke ord som usannheter og direkte falsum. Saken gjaldt meldinger i EEC-Nytt om Borschette-planen, som dreier seg om samordning av lønninger og sosialpolitikken i EEC-landene. «Kommissjonens medlem fra Luxembourg, Albert Borschette, og hans medarbeidere er fullstendig ukjent med den angivelige plan,» heter det fra Sosialdepartementet.

Men allerede 18. mai i år bekreftet Borschette overfor den meget konservative engelske avisen Financial Times at han arbeider med et forslag om «felles lønnsnivå etter at sosiale trygder og levekostnader er regnet med».

Sosialdepartementet skriver videre at EF ikke kan pålegge medlemslandene spesielle sosialpolitiske tiltak. Nei, det er riktig i dag. Men det vi gjorde klart, er at det foreligger planer om samordning av sosialpolitikken. Hvorfor forteller ikke Sosialdepartementet dette?

• POLITIKEN • Søndag 17. september 1972

Brandt-tale har vakt opsigt i EF

'Tale i Oslo kan betegne et omsving'

BONN (Politiken) — Forbunds-kansler Willy Brandts fællesmarkedstale i Oslo i torsdags, hvori han talte om et Europa 'af suveræne folk', har vakt stor opsigt i politiske kredse. Man bemærker, at denne afstandtagen fra integration enten betegner et omsving i den tyske politik eller kun er et forsøg på at gøre Fællesmarkedet mere tillok-kende for Norge og Danmark. Brandt slog i sin tale fast, at medlemslandene ikke skal dirigeres fra 'en anonym kommandocentral i Bruxelles'. Han

talte om 'selvstændige regeringer, der forbliver ansvarlige over for de nationale parlamenter'.

Ifølge Frankfurter Rundschau har talen vakt 'bekymring i EF-kredse' i Bruxelles, og det socialdemokratiske italienske medlem af EF-kommissionen Altiero Spinelli siger til bladet:

— Jez vil ikke gå ud fra, at denne tale virkelig bebuder en ændring af Bonns Europa-politik. Men hvis den skulle be-

bude en sådan ændring, så ville det være en farlig indstilling, såvel for Fællesmarkedet som for Forbundsrepublikken.

Spinelli gav udtryk for håbet om, at Brandts tale var pronogandistisk betonet med henblik på den norske folkeafstemning og 'kan være glemt i morgen'. Han henviste til tidligere udtalelser af Brandt, hvor han havde talt om, at man skulle tilstræbe en 'virkelig europæisk regering, som skulle være ansvarlig over for Europaparlamentet.

Nye meningsmålinger

Vanlig praksis har vært at de politiske partier ikke har gjennomført meningsmålinger i valgmånen. Gallup har på oppdrag fra andre brutt dette prinsipp i forbindelse med folkeavstemningen. For å motvirke misbruk gjennom ledende eller avsporende spørsmål har Folkebevegelsen derfor også denne gang stilt det vanlige hovedspørsmålet hos Gallup, nemlig spørsmålet om hvorledes folk vil stemme ved folkeavstemningen. Folkebevegelsen har også bestilt en undersøkelse fra Fakta. Vi ber våre meningsfeller være oppmerksom på at meningsmålingene nå gjennom tilhengerpressen kan bli spesielt skjevt presentert i et siste forsøk på å påvirke opinionen. Det er ingen grunn til å tro at ikke motstanderne holder stillingen sammenliknet med tidligere undersøkelser.

Kjære Willy Brandt

Det er sjelden gamle venner føler behov for å skrive åpne brev til hverandre. Når vi – endel av dine gamle kampfeller fra din tid i Norge – har funnet å gjøre det, har det sammenheng med den spesielle situasjon vi står oppe i. Med atskillig forbauselse har vi registrert at du har sagt ja til å delta på "Ja til EF"-aksjonens møte i Oslo i kveld.

Vi har lært deg å kjenne som en klok politiker, og vi har all mulig respekt for din innsats for å normalisere forholdene mellom Øst- og Vest-Europa. Vi respekterer selvsagt også din klart uttrykte tro på det Europeiske Fellesskap. De aller fleste EF-motstandere i Norge ønsker et nært samarbeid med et Tyskland ledet i din ånd, akkurat som vi ønsker et nært samarbeid med andre europeiske og ikke-europeiske land. Det er formen for samarbeid med det Europeiske Fellesskap vi strides om her i Norge.

Vi vet at du bedre enn noen annen statsmann utenfor landets egne grenser kjenner Norge og våre spesielle forhold. Det er derfor vi nå stusser over at du, bare kort tid før folkeavstemningen om Norges tilslutning til EF, som vest-tysk regjeringssjef har tatt imot en invitasjon til å opptre på et agitasjonsmøte for den ene part i den bitre indre strid. Ingen annen utenlandsk regjeringssjef har på denne måte blandet seg direkte inn i den indrepolitiske kamp om EF i Norge. I en situasjon som den vi nå er inne i, med en splittet nasjon og et splittet folk, anser vi det som meget uheldig at du, i motsetning til regjeringssjefene i de øvrige land i Europa, har valgt å forsøke og påvirke den indrepolitiske prosess i Norge. Det faktum at du en gang var en politisk aktiv landsmann endrer ikke på dette forhold.

Trygve Bull

Karl Evang

Sigurd Evensmo

Kristian Gleditsch

Jørgen Fredrik Ording

Frode Rinnan

Klaus Sunnanå

Redelighet i EF-debatten

Brev til redaktøren av Aftenposten fra Alf Nordhus

Herr redaktør.

Lørdag 9. ds. har Aftenposten et førstesideoppslag med overskriften «Folkebevegelsen søkes overtatt ved venstrekupp».

Oppriktig talt, herr redaktør: Er dette Ja-tilhengerne og spesielt Aftenposten verdig?

Har vi ikke nå alle en viss plikt til å gå inn for at EF-debatten ikke blir den reneste skandale for vårt demokrati og vår debatt-kultur? Skal nå alt samhold, som fremdeles er til stede i folket vårt, få et ulivssår?

Jeg kan se rimeligheten i brede propagandamarginer for begge leire. Men dette som nå søkes brukt mot Folkebevegelsen bryter med all anstendighet.

Skremsler med SUF er, noe alle med noenlunde bruk av balansevilje vil vite, helt meningsløst. I Folkebevegelsens råd og styre sitter representanter for alle politiske partier, unntatt Høyre. SUF er overhodet ikke representert.

SUF har overhodet ingen medlemstilslutning som truer noe som helst hos oss. Ved et valg for eksempel har SUF

med sikkerhet under 1% av velgerne. Nei-tilslutningen i det norske folk er i dag, så langt vi opinionsmessig kan måle det, over 50%. Gjør nå ikke den politiske brøler å insinuere en slags sammenheng mellom de over 50% av ansvarlig innstillede nordmenn og den høytstrikende lille sekten SUF. Har vi glemt at folk med annen ideologi enn vår pleide å operere med en bestemt skremselstaktikk like før valg? Forvirring skulle tjene deres sak for å knekke folkeviljen. Skal vi nå oppleve slikt også hos oss?

De over 50% som holder på nei, vil neppe la seg skremme. Men mange kan drives over i en så bitter holdning over metodene som nyttes mot dem at vårt politiske og demokratiske liv forsumpes.

Jeg ber Aftenposten, med det avisen står for av ansvar, om å bidra til å forhindre noe slikt.

Vi er vel ikke kommet dit at EF-interesseene har fått all forrang fremfor våre egne interesser av personlig og nasjonal sameksistens.

Alf Nordhus.

Et fredens år i Europa.

I de siste ukene har vi til vår forbløffelse sett at ja-bevegelsen i økende utstrekning henter fram utenrikspolitiske skremsler fra den kalde krigens tid. Først med oppropet fra en del krigsveteraner. Siden med husmorfilmen som følger samme linje. Derneft i form av en rekke annonser. Så med tydelig plantede artikler og innlegg i avisene, samt brosjyrer, løpesedler, grammofonplater og nå sist med store oppslag av ville rykter som blir spredt fra sentralt hold.

I mai besøkte president Nixon Sovjet. Seks viktige avtaler ble inngått, flere av stor betydning for avspenning mellom øst og vest. Besøket og avtalene betyr etter mange kommentatorers mening «en ny æra» i avspenningspolitikken.

★

I mai ble det også inngått en ny avtale mellom Øst- og Vest-Tyskland, og firemaktsavtalen om Berlin trådte i kraft.

★

I juni ble dokumentene om vedtak av avtale mellom Tyskland, Polen og Sovjet utvekslet. I juni besøkte også en sovjetisk utenriksminister (Gromyko) Tyskland for første gang etter at landene opprettet diplomatiske forbindelser.

★

I august ble det klart at forberedelsene til den internasjonale sikkerhetskonferansen begynner i Helsinki 22. november. Utsiktene til gjensidige styrkereduksjoner øket.

★

Hver for seg og sammen har disse og en rekke andre begivenheter bidratt til å gjøre den internasjonale atmosfære lettere.

Denne utviklingen håper alle nordmenn vil fortsette — uansett utfallet av vår fol-

keavstemning. Og vi vil alle gjøre vårt beste for at den skal fortsette — uansett hva vi mener om Norges tilslutning til det europeiske fellesmarked. Å hevde noe annet, kan ikke tjene til annet enn å forkludre debatten.

Professor Ragnhild Sundby, As, er ikke bare en internasjonal anerkjent biolog, men også en av Norges mest engasjerte naturvernforkjempere.

— Misbruk av ressurser, samt forurensningene, spiller største rolle for meg når jeg skal ta stilling til EF-saken, sier hun. Romatraktaten fastslår at jevn og økonomisk vekst er siktemålet for EF-landene. Det vil si det samme som fortsatt rovdrift på naturressursene.

Fra et miljøsynspunkt kommer Norge i en spesielt utsatt stilling på grunn av vår olje, gass og vannkraft. Energiforbruket i EF øker voldsomt, og underskuddet som for vel ti år siden var 27 prosent, var i 1968 øket til 61 prosent. Jeg frykter en altfor høy utbyggingstakt med innvirkning på bosettingsmønsteret og forsert tilflytting til pressområdene med alle de følger det har.

Enda et moment er at EF tillater høyere forurensningsgrader, for eksempel av støy og bly i bensinen, enn vi ønsker å holde her i landet.

At vi blir stående utenfor, kan jeg ikke på noen måte oppfatte som ensbetydende med isolasjon. Men vi vil etter min mening få større muligheter til å skape et bedre og rikere miljø for alle.

Dette flygeblad er utgitt av Folkebevegelsen for å motvirke ensidigheten i tilhengerpressen. Vi har i dag ikke midler til å fortsette med slik motinformasjon helt fram til folkeavstemningen. Vi ber derfor om din støtte til dette viktige arbeidet. Send et bidrag til Folkebevegelsen, postgiro 208669, bankgiro 8200.01.36065.

EEC
NYTT

EKSTRA

Flertall mot i Danmark

Radio og TV kunne i går kveld fortelle at det for første gang er flertall mot EF i Danmark: 37% vil

stemme nei, 33% sier ja og 26% vet ikke. 4% vil ikke stemme.

Moms og EF

På en pressekonferanse i dag vil Regjeringen lansere hvilke tiltak den vil sette i verk for å dempe den sterke prisstigningen. Blant de tiltak som er nevnt, er prisstopp, subsidier og senere mulig reduksjon av moms på matvarer.

Vi står helt fritt til å kunne gjennomføre slike tiltak så lenge vi ikke er medlemmer av EF. Men EF planlegger harmonisering av momsreglene i fremtiden. Vi vil derfor – om vi skulle bli EF-medlem – i fremtiden ikke kunne senke moms og innføre subsidier uten godkjenning av Bryssel.

Folkebevegelsen fikk rett om oljen

En representant for Kommissjonen bekreftet i Dagsrevyen i går kveld at det ikke blir toll på petrokjemisk industri – oljeproduktene våre – i tilfelle vi velger handelsavtale. Da Folkebevegelsen i sin avis i

sommer hevdet at "petrokjemisk industri er tollfri", ble vi av pressen som kjent beskyldt for "å ha latt alle saklighetshensyn fare".

Økonomene fastslår: Regjeringen tar feil

Handelsdepartementet la nylig frem materiale som forsøkte å påvise at den årlige vekst ville bli en prosent lavere dersom vi velger handelsavtale i stedet for medlemskap. 27 ledende sosialøkonomer har gått igjennom Handelsdepartementets materiale og fastslår at det ikke gir holdbart grunnlag for å si noe som helst om den fremtidige vekst i eller utenfor EF.

I går kveld understreket forskningssjef Odd Aukrust i

Statistisk Sentralbyrå i Dagsrevyen at noen av økonomene regner med svakere og mer ujevn vekst i tilfelle av medlemskap. Andre, blant dem Aukrust selv, vil i høyden godta at veksten vil bli 1/10 av den prosenten Regjeringen har anslått. Regjeringens utredning bygger på utilfredsstillende metoder og må mer kalles et politisk utspill enn en utredning, fremgikk det av intervjuet med Aukrust.

Sikkerheten og EF

Nå opplever vi at spørsmålet om sikkerhet trekkes in i EF-debatten. Vi vil da minne om følgende:

1) OM EF-spørsmålet sa statsminister Bratteli i utenriksdebatten 25/1 1972 at han ikke fant «grunn til å trekke noen direkte sammenheng mellom sikkerhetspolitikken og de spørsmål vi nå har til behandling».

2) Ja til EF-aksjonens formann, Reidar Carlsen, sa i et intervju med Dagbladet 6/5-72 på spørsmål om han mente at EF-medlemskap er nødvendig for å trygge vår militære situasjon overfor Sovjet: — Dette argumentet vil jeg karakterisere som det rene tøv.

3) Stortingsmelding nr. 50, som er Regjeringens samlede vurdering av EF-spørsmålete, legger i det hele tatt ikke vekt på de sikkerhetspolitiske sidene ved EF-saken.

Han gjorde dette klart allerede på Haag-møtet i 1969, hvor EFs fremtid ble trukket opp. Brandt ville ha alle europeiske land med i sin all-europeiske fredspolitikken enten de er med i EF eller ikke. De land som får handelsavtaler fordi de ikke ønsker å bli bundet til Fellesskapet, kan fullt ut være med på den utbygging av freden i Europa som nå pågår.

Dette er selvsagt. Hvis Norge sier nei til fullt medlemskap i EF, vil etter alt å dømme også de danske velgere si nei ved folkeavstemningen. Ved siste danske meningsmåling (fra 4. september) var det 43% som sa de ville stemme nei om Norge sa nei, mens bare 36% ville si ja. Med et norsk nei vil altså etter all sannsynlighet alle de fem nordiske land få handelsavtaler i stedet for medlemskap. Og de nordiske lands bidrag til freden i Europa vil selvsagt bli like stort som ved medlemskap, kanskje større.

Veien fra vet-ikke til nei

Jeg synes det er befriende å møte raset av skremser i disse dagene, fordi raset er blitt spådd av framsynte folk for lenge siden. Alt de har sagt stemmer: du og jeg ville bli truet med kommende uvær over Europa, krigsveteraner ville la seg mobilisere, harde beredskapsøvelser ville bli satt i verk i rette øyeblikk, Europas samling ville bli prekt. Ti års gradvise avspenning — som vi alle har opplevd — ville plutselig bli framstilt som en akutt krisesituasjon i vår verdensdel, for å skremme alle som ikke daglig følger med i utenrikspolitikken til å stemme ja til EF.

Tro ikke på skremslene!

De rommer ikke sannheten!

Jeg kjenner veien fra vet-ikke til nei. Ingen behøvde gi meg råd om hva jeg skulle mene om vår uavhengighet. Men jeg er ikke ekspert i økonomiske spørsmål, der trengte jeg hjelp underveis. Jeg er glad for at jeg har lest og forstått de rolige overveielserne fra tre sentrale og uavhengige fagmenn i alt som har med vårt lands økonomiske velferd å gjøre: forskningssjef Tor Aukrust i Statistisk Sentralbyrå, ekspedisjonssjef Per Schreiner i Finansdepartementets planleggingsavdeling og rektor Gunnar Bøe ved Norges Tekniske Høyskole, tidligere pris- og lønnsminister. Ingen av disse

tøe behøver løpe politiske ærend for noen partipisk, de har ingenting å vinne eller tape, de har uttalt seg med objektiv faglig kyndighet.

Alle tre sier et vel overveid nei til EF.

Dette har gjort inntrykk på meg. Jeg kjenner meg trygg på dem. Resten klarer jeg å tenke gjennom selv, som du også gjør det. Men i disse avgjørende dagene skal vi ikke levnes ro til sunne overveielser, vi skal skremmes. Det har også gjort inntrykk på meg. Jeg lar meg ikke skremme inn i en overbevisning. Det gjør ikke du heller!

Arne Skouen

Willy Brandt i Norge

Aktiv norsk fredsinnatts også ved handelsavtale

Vi har ofte og gjerne ønsket Willy Brandt velkommen til Norge. Båndene mellom ham og vårt land er mange og sterke.

Vi tror likevel det er en alvorlig feil av arrangørene av et Ja til EF-møte i Oslo å invitere ham hit nå som deltaker i egenskap av tysk forbundskansler.

Selv om Brandt selv ikke ønsker at hans nærvær skal bli oppfattet som et innlegg i EF-debatten, vil mange bruke det slik. Andre vil mene det er en upassende innblanding i et spørsmål Norge må avgjøre selv. De mener at han skulle gjort som den svenske statsminister, Olof Palme, som sa at han ikke ville blande seg inn i den norske EF-striden.

Siden Brandt kommer, vil vi gjøre oppmerksom på at hans avspenningspolitikk selvfølgelig ikke på noen måte er avhengig av et norsk medlemskap i EF. Hans innsats for freden i Europa forutsetter samarbeid mellom alle Europas folk, enten de er medlemmer av EF eller ikke, og i et slikt samarbeid vil selvsagt Norge, som NATO-medlem, være med.

Brandt har gjentatte ganger understreket nødvendigheten av samarbeid også utenfor EFs ramme.

Evang om fred

De fredspolitiske aspekter veier selvsagt også for meg meget tungt, men etter mitt skjønn styrker Norge ikke de fredsbyggende krefter i verden ved å gå inn i EF, tvært om. At Tyskland etter forgjeves å ha prøvd gjennom den første verdenskrig 1914–18 og den annen 1939–45, å underlegge seg store deler — ja, helst hele — Europa med militærmakt, for tredje gang skulle gi seg inn i et militært eventyr, er vel svært lite sannsynlig, av mange grunner som det her ikke er plass til å komme inn på. Allikevel er det selvsagt en viss betryggelse mot et krigsinitiativ i Vest-Europa at Tyskland nå er gått inn i forpliktende økonomiske og politisk samarbeide i EF med de fem andre medlemsland, og ikke minst med sin gamle konkurrent og «erkefiende», Frankrike. Men at dette skulle være noe «fredsargument» for at også Norge skulle gå inn i EF, kan jeg ikke se. Vårt land har i sannhet ikke vært med på den tidligere krigsgaloppen i Vest-Europa, hverken i dette eller forrige århundre.

Karl Evang

EEC NYTT

EKSTRA

”NORDSJØ-OLJEN TILHØRER EF”

– ”De nye medlemsland må godta at oljen i Nordsjøen først og fremst må bli til glede for EF heller enn for det enkelte land. Derfor bør EF ha rett til å bestemme HVORDAN oljen skal anvendes, HVOR den skal ilandføres og HVEM som skal få bore”, sa EF’s energidirektør Fernand Spaak, på den store oljekonferansen i London onsdag.

”Kald-dusj for Norge i London”, skrev den konservative svenske avisen Dagens Nyheter om denne talen.

Og klarere kan ikke EF-medlemskapet avdekkes: Vi får ikke bestemme selv.

Tidligere har tilhengerne forsøkt å fortelle at det ikke ville være mulig å bygge opp en oljeindustri i Norge hvis vi fikk handelsavtale, fordi det ville bli høy toll på disse produktene.

Men for kort tid siden gjorde en talsmann for kommisjonen det helt klart – i full offentlighet

på TV – at det IKKE var toll på disse produktene.

Dermed var det klart at handelsavtale ikke var noen hindring for oljeindustrien.

Men nå heter det at hvis vi blir medlem, så er ikke oljen lenger VÅR eiendom. Den må betraktes som EF’s eiendom, og ”rent nasjonale interesser” kan ikke få avgjøre.

Saken gjelder altså vårt selvstyre over oljen, som over andre viktige deler av vår politikk.

Vi er tilbake der vi begynte – ”Vi vil styre selv”!

KLART FLERTALL FOR NEI!

Det er fortsatt klart flertall mot norsk EF-medlemskap i Norge, viser begge de to meningsmålingene som er offentliggjort nå før folkeavstemmingen.

Gallups undersøkelse viser at 52 % av dem som har tatt standpunkt vil stemme nei, mens Fakta-undersøkelsene viser et flertall på 59 % for motstanderne. Valget blir spennende.

FRYDENLUND:

”Det blir siste gang!”

I går ble det avholdt en pressekonferanse i Utenriksdepartementet spesielt for utenlandske journalister. Spørsmålet om hvorfor man skulle

ha folkeavstemming ble reist, og en engelsk journalist ville vite hvordan man var kommet opp i dette ”rotet”. ”Det blir nok siste gang det holdes folkeavstemming i Norge”, sa Knut Frydenlund, stortingsrepresentant for arbeiderpartiet.

LØNNINGER OG TRYGDER I EF

I dagsrevyen onsdag kveld kunne man få inntrykk av at kommisjonsmedlem Albert Borschette overhodet ikke hadde uttalt seg om sine planer om utjevning av lønninger (og sosiale utgifter) i EF til den ansette Finasyl Times.

På vår henvendelse bekrefter finansredaktør H. Bolter samtalen med Borschette 17. mai 1972. Tilstede var også VICTOR REEGAN, The Guardian, MONTY LEAPH, Daily Mile, ROYSTON BULL, the Scotchman, MORRIS CORENA, the Times og JEFFRY GOODMAN, Daily Mirror. De bekrefter alle samtalen.

DETTE ER SVINDEL

**Handelsavtalen koster DEG
6000 kroner pr år**

Norsk medlemskap i EF er den beste garanti for fortsatt økt levestandard. En handelsavtale er et dårligere alternativ som vil gi Norge svakere vekst.

Er du klar over hva 1 prosent reduksjon i vår vekst betyr for den enkelte? Det svarer til en reduksjon i årslønnen for en vanlig arbeidstaker på 6.000 kroner i 1982.

SI JA TIL EF

Nå går det over alle grenser. Denne annonsen fra Ja-bevegelsen er **rent oppspinn**.

27 ledende norske økonomer har gjort det klart at **ingen kan si noe sikkert** om veksten i eller utenfor EF. Mange av dem sier at det er grunn til å frykte **lavere** og mer ujevn vekst ved medlemskap.

Å regne om disse spinkle og ubegrunnede vekst-tallene til **årslønna**, er så uholdbart at selv ikke statsråd Kleppe går god for det.

Blandt sosialøkonomene i Finansdepartementets to avdelinger for økonomisk planlegging er det bred enighet om at det ikke finnes faglig grunnlag for skremslene.

IKKE LA DEG LURE

EEC NYTT EKSTRA

Hva skjer med trygdene?

På fjernsyn i går blandet også Brussel seg inn i den norske EF-debatten. Luxemburgs medlem av kommisjonen, Albert Borschette, hevdet bestemt at han ikke arbeidet med noen plan om samordning av lønninger og trygder i EF-landene.

Men den 18. mai i år sa Borschette til *Finansyal Times*: "Tanken om felles lønnsniva etterat slike faktorer som sosiale ytelser og levekostnader er tatt i betraktning, er innbefattet i forslag som kommisjonen vil legge frem for EEC's ministerråd".

Vi tok i går kveld kontakt med redaktør Harold Bolter i *Finansyal Times*, som skrev meldingen, og han bekrefter at han drøftet disse planene med Borschette under ett ukelangt besøk i Brussel. Selvsagt fins det slike planer. Bakgrunnen er at EF snart går inn i annet trinn mot den økonomiske og monetære union, som blant annet FORUTSETTER samordning av sosialpolitikken, av trygdene og av lønningene.

Sist fredag benektet Sosialdepartementet at det overhodet var på tale å gjennomføre like trygdeytelser i EF-landene.

I går var imidlertid sosialminister Højdahl kommet til at EF ønsker harmonisering. Men, hevdet Højdahl, dette skal skje oppover.

Samme dag – i går – forelå det fra UTENRIKSDEPARTEMENTET en brosjyre om trygdene i EF. Den inneholder en undersøkelse som viser at den harmonisering som faktisk har foregått i EF de siste 6 år, har vært en utjevning MOT MIDTEN (side 47).

Til alt overmål kommer så meldingen om at en av de tre sakene som skal opp på EF's toppmøte i Paris neste måned, er "målsetting og prioritering av EF's sosialpolitikk". Dette har til nå vært ukjent i Norge.

Utgangspunktet for dette møtet er blant annet at kommisjonene er bekymret over inflasjonen og den store vekst på sosialbudsjettene. Da kommer selvsagt både trygder og lønninger i søkelyset.

Folkebevegelsen leverte i går et 10 siders brev til Sosialdepartementet med grundig dokumentasjon om planene og vedtak som tar sikte på samordning av lønnene og trygdene i EF. Brevet blir nå trykket i brosjyreform, og kan fåes ved henvendelse til Folkebevegelsen, boks 515, Sentrum, Oslo 1.

ERIK BYE OM EF:

En form for debatt som tar motstandskampen og lidelsene under siste krig til inntekt for det ene eller det andre syn i dagens strid, er et misbruk av de følelser som dengang bant oss nordmenn sammen. Jeg er overbevist om at EF-saken ikke har noe med krigen å gjøre. Viktigst for meg er at vi respekterer hverandres syn og kan se hverandre i øynene etter folkeavstemmingen. For min del stemmer jeg NEI!

Erik Bye.

Løgn, skremsler og bedrag

Nå er vi kommet fram til skjellsordenes gullalder i norsk EF-debatt. Daglig er avisene fulle av påstander om løgn, skremsler og bedrag fra Folkebevegelsens side. Det brukes et sterkere språk enn vi til nå har hørt i denne debatten.

Grunnen til dette er åpenbar. Avisene har nå innsett at slaget er tapt. Det norske folk sier nei til fullt medlemskap den 25/9. Det det nå gjelder, er å bortforklare tapet. Derfor søker man nå å sverte hovedorganisasjonen bak EF-motstanden, Folkebevegelsen.

Vi vil gi noen eksempler på dette:

I. Oljen

Da Folkebevegelsen i en billedtekst i sin sommeravis skrev at «Den petrokjemiske industri er tollfri», reagerte Arbeiderbladet med et stort oppslag på siste side og en leder. På sistesiden uttalte industriminister Finn Lied: «Folkebevegelsen feil-informerer. Underslår fakta om toll på petrokjemi». På lederplass snakket Arbeiderbladet om «direkte gale opplysninger».

Men som det nå vil være kjent har Kommissjonen bekreftet at Folkebevegelsen hadde rett: Det er ikke toll på petrokjemiske produkter. Industriministeren og Arbeiderbladet tok feil. Men vi har ikke sett noe dementi eller beklagelse av den grunn.

Det hører med til bildet at Folkebevegelsens svar på oppslaget, som ble levert inn kort tid etter, kom bort i avisa.

II. Industri-brosjyrene

Over hele landet er Industriforbundets ubeherskede angrep på Folkebevegelsen gjengitt med store overskrifter, ikke minst i Arbeiderpressen.

La oss bare påpeke at det er FBs vurderinger som blir betegnet som løgn, fortieelse, forvridning av fakta m.m. De faktiske opplysninger om toll m.v. for de forskjellige varer er ikke bestridt.

FBs brosjyrer er utarbeidet av eksperter på de forskjellige områdene. De er laget som motvekt til den ensidige, agiterende informasjon fra industrien selv. Vi måtte derfor bruke plass på momenter som industrien har unnlatt å ta opp, blant dem vurderinger av det generelle økonomiske klima, næringspolitikk og kostnadsutvikling på den ene side og de tolltariffene det er snakk om på den andre. En av konklusjonene var at disse faktorer teller langt mer enn tekniske sider ved handelsavtale og tolltariffer.

At Industriforbundets og FBs vurderinger av disse ting ikke faller likt ut, bør ikke forandre noen. Men hvorfor dette grove skyts?

III. Borschette-planen

Sosialdepartementet har gitt sitt bidrag til kampanjen mot Folkebevegelsen ved å bruke ord som usannheter og direkte falsum. Saken gjaldt meldinger i EEC-Nytt om Borschette-planen, som dreier seg om samordning av lønninger og sosialpolitikken i EEC-landene. «Kommissjonens medlem fra Luxembourg, Albert Borschette, og hans medarbeidere er fullstendig ukjent med den angivelige plan,» heter det fra Sosialdepartementet.

Men allerede 18. mai i år bekreftet Borschette overfor den meget konservative engelske avisen Financial Times at han arbeider med et forslag om «felles lønnsnivå etter at sosiale trygder og levekostnader er regnet med».

Sosialdepartementet skriver videre at EF ikke kan pålegge medlemslandene spesielle sosialpolitiske tiltak. Nei, det er riktig i dag. Men det vi gjorde klart, er at det foreligger planer om samordning av sosialpolitikken. Hvorfor forteller ikke Sosialdepartementet dette?

• POLITIKEN • Søndag 17. september 1972

Brandt-tale har vakt opsigt i EF

'Tale i Oslo kan betegne et omsving'

BONN (Politiken) — Forbunds-kansler Willy Brandts fællesmarkedstale i Oslo i torsdags, hvori han talte om et Europa 'af suveræne folk', har vakt stor opsigt i politiske kredse. Man bemærker, at denne afstandtagen fra integration enten betegner et omsving i den tyske politik eller kun er et forsøg på at gøre Fællesmarkedet mere tillokkende for Norge og Danmark.

Brandt slog i sin tale fast, at medlemslandene ikke skal dirigeres fra 'en anonym kommandocentral i Bruxelles'. Han

talte om 'selvstændige regeringer, der forbliver ansvarlige over for de nationale parlamenter'.

Ifølge Frankfurter Rundschau har talen vakt 'bekymring i EF-kredse' i Bruxelles, og det socialdemokratiske italienske medlem af EF-kommissionen Altiero Spinelli siger til bladet:

— Jeg vil ikke gå ud fra, at denne tale virkelig bebuder en ændring af Bonns Europa-politik. Men hvis den skulle be-

bude en sådan ændring, så ville det være en farlig indstilling, såvel for Fællesmarkedet som for Forbundsrepublikken.

Spinelli gav udtryk for håbet om, at Brandts tale var propagandistisk betonet med henblik på den norske folkeafstemning og 'kan være glemt i morgen'. Han henviste til tidligere udtalelser af Brandt, hvor han havde talt om, at man skulle tilstræbe en 'virkelig europæisk regering', som skulle være ansvarlig over for Europaparlamentet.

Nye meningsmålinger

Vanlig praksis har vært at de politiske partier ikke har gjennomført meningsmålinger i valgmaneden. Gallup har på oppdrag fra andre brutt dette prinsipp i forbindelse med folkeavstemningen. For å motvirke misbruk gjennom ledende eller avsporende spørsmål har Folkebevegelsen derfor også denne gang stilt det vanlige hovedspørsmålet hos Gallup, nemlig spørsmålet om hvorledes folk vil stemme ved folkeavstemningen. Folkebevegelsen har også bestilt en undersøkelse fra Fakta. Vi ber våre meningsfeller være oppmerksom på at meningsmålingene nå gjennom tilhengerpressen kan bli spesielt skjært presentert i et siste forsøk på å påvirke opinionen. Det er ingen grunn til å tro at ikke motstanderne holder stillingen sammenliknet med tidligere undersøkelser.